

Związek Rzemiosła Polskiego

ul.Miodowa 14, 00-246 Warszawa, tel. +22 5044 397, tel/fax 5044 230 e-mail oswiata@zrp.pl www.zrp.pl

NO-III –MW/2/ 8 /11

Warszawa, 26 października 2011 r.

Pani Katarzyna Hall Minister Edukacji Narodowej

Szanowna Pani Minister

Związek Rzemiosła Polskiego przy pismach: znak:NO-III-MW/2/6/11 z dnia 14 października br. oraz znak:NO-III-MW/2/8/11 z dnia 18 października br. przekazał do resortu opinie i uwagi do pakietu 5 projektów rozporządzeń Ministra Edukacji, w związku ze zmianami w ustawie o systemie oświaty, dokonanyymi we wrześniu br.

Jak Pani wiadomo organizacja rzemiosła jest żywo zainteresowana tymi zmianami, bowiem, jako partnerzy społeczni, reprezentujemy środowisko mikro i małych pracodawców rzemieślników, którzy z jednej strony uczestniczą w organizacji kształcenia zawodowego, zwłaszcza części praktycznej, z drugiej zaś strony są pracodawcami zatrudniającymi absolwentów różnych form edukacji zawodowej.

Od początku, w procesie społecznych dyskusji nad kierunkami zmian w systemie kształcenia zawodowego, Związek przekazywał do resortu uwagi i sygnały środowiska rzemieślniczego na temat newralgicznych kwestii, dotyczących organizacji kształcenia zawodowego. Prezentowanym opiniom, zarówno wówczas, jak i obecnie towarzyszy troska o to, aby kształcenie zawodowe odzyskało należną mu rangę i w większym stopniu odpowiadało na potrzeby rynku pracy, który tworzą głównie mikro i małe przedsiębiorstwa.

Przedstawione projekty rozporządzeń odsłaniają istotne szczegóły tych zmian, co pozwala na ocenę na ile, propozycje środowiska rzemieślniczego, znalazły odzwierciedlenie w projektach, dotyczących nowego porządku w edukacji zawodowej. Opinie, o których mowa wyżej, zawierają szereg wątpliwości i pytań, które Związek Rzemiosła otrzymuje od rzemieślników, izb rzemieślniczych i cechów. Organizacje rzemiosła z mocy ustawy mają obowiązek nadzoru nad przebiegiem przygotowania zawodowego młodocianych pracowników, odbywających w zakładach rzemieślniczych przygotowanie zawodowe. Oczywiście jest zatem, że w otwartym dialogu pytania te są zadawane także na regionalnych konferencjach i seminariach organizowanych przez Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej w ramach działań systemowych projektów finansowanych ze środków EFS.

W ramach tych spotkań prezentowane są m.in. podstawy programowe, jako materiał wypracowany w ramach projektu systemowego. Założeniem tych spotkań (regionalno-wojewódzkie oraz 115 seminariów na poziomie powiatowym) jest konsultowanie m.in. projektów podstaw programowych i w ten sposób zbieranie uwag i opinii. W czasie tych seminariów padają pytania, na które ich organizatorzy i promotorzy zmian w kształceniu zawodowym nie znajdują odpowiedzi!

Pani Minister,

w kształceniu zawodowym, z punktu widzenia organizacji tej nauki i potrzeby utrzymania porządku, niezwykle ważne jest wyraźne określenie relacji, pomiędzy czasem nauki, jaki jest przeznaczony na kształcenie ogólne i kształcenie zawodowe, zwłaszcza praktyczne. Nie kwestionujemy rangi kształcenia ogólnego, bo jest ono ważne, ale przedstawione propozycje – co jeszcze raz podkreślam - to próba zepchnięcia po raz kolejny kształcenia zawodowego na margines edukacji. Nie ma zgody środowiska, na rozwiązania, które w

efekcie skrócą o połowę czas praktycznej nauki zawodu, a więc czas niezbędny dla kształtowania umiejętności manualnych przyszłego wykwalifikowanego pracownika.

W systemie nauki w zasadniczej szkole zawodowej uczniowie powinni się uczyć w pełnym zakresie zawodu, a nie nastawiać się na częściowe egzaminy, które są sztucznym podziałem w kontekście kwalifikacji, jakie powinien uzyskać absolwent trzyletniej nauki zawodu. Organizacja nauki pod kątem wydzielonej kwalifikacji powinna odbywać się w systemie kształcenia ustawicznego.

Nie znajdujemy uzasadnienia rezygnacji z kształcenia zawodowego w trzech, odrębnie dzisiaj funkcjonujących zawodach np. malarz-tapeciarz, murarz i posadzkarz - na rzecz utworzenia jednego zawodu „technolog robót wykończeniowych w budownictwie”. Resort bardzo skrupulatnie określa, zasady wpisania nowego zawodu do klasyfikacji zawodów szkolnych, ale na etapie obecnych zmian, sam resort ich nie stosuje! bowiem z założenia postanowił zrezygnować z kształcenia w szkołach w zawodach budowlanych, które w ocenie środowiska mikro i małych przedsiębiorstw, mają bardzo duże znaczenie na rynku pracy. Jako organizacja reprezentatywna w Trójstronnej Komisji nie wyrażamy zgody na wyeliminowanie z systemu kształcenia zawodowego zawodów istotnych dla gospodarki.

Biorąc pod uwagę organizacyjno-formalne uwarunkowania oraz specyfikę egzaminów czeladniczych - środowisko zdecydowanie optuje za utrzymaniem zasady, iż nauka zawodu młodocianych pracowników doksztalających się w zasadniczych szkołach zawodowych powinna kończyć się jednym egzaminem tj. czeladniczym lub w OKE, a nie dwoma lub trzema egzaminami w przypadku zawodów podzielonych na kwalifikacje.

Powracając do tych kwestii, które wcześniej zgłoszone zostały do resortu, pragnę przypomnieć Pani Minister nasze ustalenia z marca ubiegłego roku, kiedy to środowisko zostało zapewnione, o tym iż:

- pozostanie utrzymana forma nauki zawodu młodocianego pracownika. Jak zatem ma się to ustalenie, do treści podstaw programowych, gdzie w niektórych zawodach praktyczna nauka zawodu ma być zastąpiona wycieczkami do pracodawców, a więc praktyka zawodowa ma być zamieniona na wycieczkę?
- czas przeznaczony na kształcenia praktyczne nie zostanie zmniejszony w stosunku do obecnie obowiązującego wymiaru. Jak zatem ma się to ustalenie do wymiaru godzinowego przewidzianego w podstawie programowej, gdzie po liczbie godzin już widać, że jest ona o połowę mniejsza niż obecnie?

Pozostając w przekonaniu, iż podejmowane przez Kierownictwo resortu ustalenia, są autentycznie wdrażane do działań - co buduje i wzmacnia partnerstwo społeczne - zwracam się do Pani Minister o prowadzenie prac związanych z modernizacją kształcenia zawodowego w takim tempie, aby umożliwić rzetelną ocenę ich skutków.

Jednocześnie jako organizacja reprezentatywna w Trójstronnej Komisji domagamy się weryfikacji przedstawionych projektów pod kątem uwzględnienia uwag i opinii zgłoszonych przez środowisko rzemieślnicze. Jestem przekonany o tym, iż jest to jedyna droga do uzyskania rozwiązań, które wpłyną na poprawę jakości edukacji zawodowej i mogą przyczynić się do zwiększenia udziału i odpowiedzialności partnerów społecznych za kształcenie zawodowe - przedstawione propozycje nie idą jednak, w takim kierunku.

Z poważaniem
Prezes Związku Rzemiosła Polskiego

Jerzy Bartnik